

kat.komp.

15479

Mag. St. Dr.

P

3805 Pravo.

masa c Nova przy reasumacji I. O.

Trybunału Koronnego 22 kwietnia 1751 w Lublinie

M O W A

*Wielmożnego Jęgomości Pana
TOMASZA DŁUSKIEGO
Łowczego Woiewództwa Lubel-
skiego y Regenta Grodzkiego
przy reassumpcyi J. O. Trybuna-
tu Koronnego, dnia 22. Kwietnia
Roku 1751. w Lublinie.*

15479.11

JAko Moná c'ie, Krolestwá y Páństwa nie
rownie się całym podzieliły światem, tak
różne uszczęśliwiające tenże świat przy-
mioty w nierówny dostały się podział;
tym iednak czym osobliwiey kray, który nie-
wyczerpána w swoich dárach zaszczyciłá ná-
tura, ziemię ráczy, á nie Dziedzicow iey, sza-
cownieyszą mieć chciałá, á zátym, te tylko
przymioty sądziłbym słuszny formalnemu Páń-
stwu przynoszące szacunek, których się Oby-
wátele włásną dokupuią cnotą. Tych zaś wy-
pracowanych przymiotow, iáko dwoiáki wy-
dáie się rodzaj, tak temu dwoiáki do nábycia
odpowiáda sposob. Jeden iest z cnoty męstwa

A

y od-

y odwagi pochodzący, który przez rozprze-
strzenienie Państwa granice obszerny plac
sławy czyni, ale ten sposób wszystkim pospo-
lity Państwom, iako na nieistotnym za-
dony szczęściu, tak pozyskany nie bez są-
fiedzkiej krzywdy awantaż, około Obywa-
telow, ale nie w nich samych, składa; a za-
płaconey krwią zwycięstwa sławy, większą
część Monarchowie na siebie wzięwszy, re-
szta iey tylko Obywatelom dzieli.

Drugi wypracowanych przymiotow rodzaj,
nie tylko przez cnotę, męstwa y odwagi, ale
różem przez wierność, i sprawiedliwość y wspa-
niałość umysłu przychodzący, y tym sposo-
bem nabyte przymioty, iako z większey liczby
wysoko doskonałych pochodzą przyczyn, tak
wyższą część ośiadaia sławy, y samym tylko
Obywatelom właściwy, od innych dystryn-
gowany przynoszą honor.

Takim sposobem nabyte y tego rodzaju dwa
osobliwsze przymioty, a raczej essencyalne
części, z których zupełney szczęśliwości zło-
żona całość, w zupełney całości konserwu-
iaca Narodu honor, nieporównaną między
innemi przynoszący dystrynkcyą, bez domo-
wego podchlebstwa lubo nie bez cudzey za-
zdrości w tym wszyscy upatrujemy Krole-
stwie, pierwszą wolność Elekcyi Panow, dru-
gą Trybunał Koronny.

Wolność Elekcyi położyłem pierwszą, co
do porządku zawisley od czasu liczby, bo iak
dawno w zaśczyt temu Narodowi Wolna
Elekcyja idzie, wszystkim rzetelnym History-
kom w tey mierze nie wystarcza pamięć, ale
y co

y co do dostoięstwa Elekcyi z tey strony, którą się do całosci publicznego uszczęśliwienia przykłada, niżej iey nad Trybunał Koronny osadzać nie należy, to iednak nie zamilczyć mogę, że do sprawowania Elekcyi wszyscy, do sprawowania Trybunału tylko wybrani ze wszystkich y od wszystkich, támta się dzieie z konieczney potrzeby, ten y z potrzeby y z cnoty blisko czynienia sprawiedliwości; Támta daie Panow Polszcze. Ten dostoięstwo danyh ubespieczy, y całosci wewnętrznego pokoiu strzeże; Támta przez powszechnosc, Ten przez szczegulnosc interesuje wszystkich; Tam od wolney woli dependuiący skutek, tu sama wola Boskim y Koronnym oparkániona prawem, Elekcya zawsze przy dwóch niższych w porządku zostáie Stanách, Naywyższych, iák teraz Trybunał, Sądow Ukoronowane, zawsze pretendowały głowy, tak dálece, że kiedy N. ZY. GMUNT AUGUST dla wyniszczonego wojnami czasu wielosc spraw záległych chciał uprzátnać, z tym Seymowym warunkiem wysadzonym Sędziom zupełney powierzył mocy, że w rotę ich przysięgi to włożyć kázal, iż ná támten raz tylko a nigdy drugi, te Sady sprawowane być miały, y nádto ieszcze aby się y ná ten raz ieden z zupełney wyzuc nie pokazał władzy, ferowane przez tychże Sędziow Dekreta nástępuiącą utwierdził Konstytucyą: Wszakże do pokazania szącunku Sądow Trybunału Koronnego przydać y to można, że dwóch potym obranych Monarchow w MICHALE y JANIE III. niż sobie po-

przyśiężone mieli, temu Sądowi winni posłuszeństwo byli.

Tá tedy y tak rozległa godność, lubo cały w sobie mieszcząca Národ, do kogo się szczerulniey ściąga, ieżeli nie do Was JJ. WW. Duchowni y Świeccy Trybunału Koronnego Sędziowie, przy powitaniu których, iaką mam dać w szczerulności każdemu pochwałę, którą y wielkości funkcyi Wászey wyrownała, y prawdy nie przerosła, nie widzę nád tę, że tak essencyalna część uszczęśliwienia publicznego, w Wásze oddana rzády, od Wászego zawiśła szafunku, iakoż moim zdaniem to o Was wiedzieć y wyznąć, iest dosyć chwálić.

Tey iednak wysokości chwały naybliższymi, Was uznać powinienem z pomiędzy wybranych wybrani, y nád wysadzonych pierwszością Urzędu Wászego wysadzeni J. W. Mości Xięże WALENTY WĘZYKU Kustosie Gnieźniński, Kánoniku Krákowski, Trybunału Koronnego PREZYDENCIE, y J. O. Mości Xięże JANUSZU ALEXANDRZE Ordynácie ná Ostrogu LUBARTOWICZU SANGUSZKU Marszałku Nádworny W. X. Lit: Krzemieniecki, Czerkáski Starosto, Trybunału Koron: MARSZAŁKU. Wierzyć temu koniecznie trzeba, że przed mądra wiadomością Archikátedry Gnieźnińskiey Twoich J. W. Mości Xięże PREZYDENCIE Elektorow, známenite Jmienia Twoiego czyny, iák wiele y w duchu y w zbáwiennych dobru pospolitemu nátnieniách waży, utáić się nie mogły których dowod (tak wielu pominąwszy) dość ná dwóch więcey niż oczywistych świádkách, iednym,

jednym MIKOŁAJU WĘZYKU, N. WŁADY.
SŁAWA Káznodziei y Teologu, drugim JA-
NIE WĘZYKU náprzód Przemyśskim, potym
Poznańskim Biskupie, á ná ostátek, co rzecz
naypierwsza Arcybiskupie Gnieźnińskim. Pier-
wszy, gorliwością ducha wielu ná ten czas Li-
tewskim Pánom od Heretyckich więzow dał
wolność, drugi, mocą Prymasowskiey powagi
náchyláiącey się Polskiey Wolności dał siebie
zá filar, kiedy N. ZYGMUNTOWI III. zá ży-
wotá swego nástępce Tronu Polskiego posta-
nowić chcácemu, niewzruszenie stánął, y prze-
szkodził, á potomne czasy wiecznym w tey
mierze uszczęśliwiáiąc bezpieczeństwem,
przez wyrobioną w roku 1607. Konstytucyą
y wolną Elekcyą ubezpieczył, y w náznáczo-
nych do boku Krolewskiego Rezydentách,
Strážnikow Praw y Wolności obmyślił. Po
śmierci N. ZYGMUNTA náležáce do siebie
cálego Páństwa szczęśliwie sprawiwszy rzą-
dy, WŁADYSŁAWOWI IV. kładł Polską
Koronę, sam Rzymskich trzech rázem godzien.
Y z tych, ále y nie z tych tylko po wielu Ante-
cessorách spadkowych y włásnych zasług
Twoich, máiąc wzgląd ná Imie Pátrona Two-
iego domyslać się mogę, co zá sposob Archi-
katedra Gnieźnińska w Twoiey zachováła
Elekcyi; exáminowác musiała okoliczności
czásu y funkcyi, á pytać się u siebie, komu u-
padłey sprawiedliwości nie záwodne zdać
podźwignienie? y odpowiedzieć: VALENTI.
Komu utzymánie powagi naywyższego miey-
sca ná tym námieśniczym Krolow Maieścacie?
VALENTI; komu oddać funkcyą, áby był
B pier-

pierwszym wzorem wiadomości y obserwo-
wania Praw Polskich przy każdej Sentencyi?
VALENTI. Tym y ia sposobem pytałem się
Kollegow moich, komu wszystkich y siebie
pierwey y szczegulniey zalecić, odpowiedzie-
li wszystkich w swoim respekcie mieścić *VA-*
LENTI, w czym aby nie zawodna była pe-
wność, ia proszę, abys przyjął *Walenty & Vo-*
lenti.

Nim zaś o Twoiey Osobie J.O. Mości Xiążę
MARSZAŁKU mówić wszczegulności zaczy-
nam, przychodzi mi na pamięć zatamowany w
ordynaryjnych krokach swoich roku przeszłe-
go Trybunał Koronny iak wielka dobru publi-
cznemu przez to zadana rana? z tąd poznać, kie-
dy całą dotknęła Polskę. Jak iatrząca? ponie-
waż zadana VI. Pázdzierniká, á dopiero III.
Augusta nayskuteczniejszyá zágrzana inspira-
cyą zaczęła się goić. Ale spytasz się J.O. Mci
Xże MARSZAŁKU, co z tąd do Twoiey ściąga
się Osoby? Winien nápaści będę; ieżeli w Krwi
Twoiey z tak licznych rzek spoionym morzu,
Polskie y Litewskie nápełniającym gránice,
winnych nie znaydę. Wszakże obszerności te-
go morza wielkim świadkiem pierwsze zrzo-
dło w GIEDYMINIE Udzielnym Xiążęciu
Litwy, ktore iak Nil Egipt siedmio rzekámi,
tak świat osobliwie Polski siedmio Synámi oży-
wiło. Z tego zrzodła przez OLGIERDA Syna
Giedyminowego dzieściaci N. JAGIELŁOW
Linii, dwieście pięćdziesiąt lat y dwie szczęśli-
wie pánujących Polszcze, iedynasty Krol MI-
CHAŁ; z tego zrzodła J.O. Wasza Xiążęca
Mość, z tego ledwie nie wszystkie stározytno-
ścią

ścią pierwsze w Koronie y Litwie Fámilie wy-
płynęły, przyłożę teraz zstępuiące od Gie-
dymina przez LUBARTA iedyńście Pokole-
nia Twoich, y przez 431. lat komputuy aż do
Twoiey Osoby szczęśliwie wiekuiących obo-
iey płci Antenátow Twoich, ráchuy Ich Kol-
ligácye, á przyznáš, że niczyiey známienitey
w Polszcze nie masz Familiy, ktoraby rázem
nie była Twoią. Tá tedy y tak obszerna mo-
rza Krwi Twoiey wielkość czyli nie zupełną
będzie konwikcyą, że niedoszłego Trybunału
wina, zbliśka lub zdálaka y do Ciebie się ścią-
ga?

Lecz stánącbym w tym mieyscu powinien,
dając Ci czas exkuzy, która że sprawiedliwa, á
bez pochwały Twoiey być nie może, dla tego
tentować modeśtyi Twoiey niechęć, y sam zá
Ciebie mówić, iednakże nie bez Ciebie będę,
rownie Twoiey broniąc niewinności, iáko rá-
zem przyznając, że sam y ieden J. O. W. X.
Mość nie tylko zupełną zá tę winę czynić
możesz y czynisz satysfakcyą, ále nád to grzech
z grzechu y winę z winy wymazuiesz.

Zaden grzech tak opuszczony od wigoru
nie iest, żeby z dwóch pryncypalnych rość nie
miał przyczyn, ktore im go więcej obciążáią,
tym bårdziej do wielkości podnoszą, pierwsza
godność obrazonego, á druga krzywda. Co
do krzywdy, tá w niczym więcej nie iest, iák
w ubliżonym przez rok cały dla sprawiedliwo-
ści czasie, czyli záś krzywdą názwać się po-
winna? tenby tylko mógł decydować, iktoby
wiedział, czas terázniejszy czyli przeszłoro-
czni barziej miałby dla Pácycentow popłacać;

Gdyby iednák czas terażnieyszy, o lepszą z przeszłorocznim certował, kładłby ná poparcie spráwiedliwości swoiey ádorowánych sentymentow pełne Piotrkowskie Protokoły, y łatwoby nád tãmtym tryumfował, iákoż ieżeli ná iedney tylko od postanowionego Trybunału do tych czas Łasce wspieráiąca się Polska spráwiedliwość, wżysłkich pokładáne ná sobie utrzymowała nádzieie, iáкке bezpieczniey nie utrzyma w Osobie Twoiey J.O. Mci Xiążę MARSZAŁKU dwoma Łaskámi wspartá, ále że y ten sam czas względem czynienia w czasie spráwiedliwości utrácony nie będzie, áffektuie publicznie cáła Wielkopolska Prowincya, rowne swoiey wielkości dáiąc świadectwo, iák teraz o tych dwóch Łaskách nád inne czasy spráwiedliwość raczeysza. Y teć to uprzywieleciowane Łaski Twoie, ták zupełną tey winie dáią ábsolucyá, że náwet śládu iezy terażnieyszym widzieć, y przyszłym dochodzić niepozwaláią wiekom, bo ieżeli wniośł zwyczaj liczbę Trybunałów komputować Łaskámi; máśł zá przeszły rok iednę, á zá ten drugá, ieżeli się kto doczyta, że te dwie w iednym rządziły roku? to samo, chwalebniey y dla Ciebie y dla Národu będzie, że pod Twoią dyrekcyá ieden Polski Trybunał zá dwa ráchować będą, niż gdyby dwa inne liczyć zá ieden mieli.

Jle zász do drugiey obciążáiącey ten grzech okoliczności, to iest co do godności urážoney ná swoiey zrzenicy w tey mierze, Polski, lubo łatwo wybáczy bezpiecznieysze ná potym oko,

oko, kiedy go raz tylko swoia ręka trefun-
kiem traci, czynisz jednak y co do wielkości
honoru, równą, y więcej niż równą z Osoby
swoiey J.O.W.X. Mość satysfakcyą. Równą;
kiedy krwią całej Polski sustentowane zdro-
wie swoje tyleż y co do czasu na pięcio-
kwartałową ażardowaćś pracą nad zamiar
równości; kiedy też zdrowie, krwią ledwie nie
wszystkich Europeyskich Tronow wyżywio-
ne łożysz. Mąsz albowiem przez N. JANA
Trzeciego Pradziada Twego, spokrewniony
Dom Bawarski w Corce iego Elektorowey
Bawarskiej, a z tey mąsz Syna Károla Siodme-
go Cesarzá, mąsz Wnuka terażniejszyego Ele-
ktora Bawarskiego N. MARYI ANNY Krole-
wny Polskiej Męża, mąsz Wnuka MARYA
N. FRYDERYKA Krolewicza Polskiego Zo-
nę. Z tegoż N. JANA Trzeciego mąsz w
Wnuczce iego zkolligowaną Anglią, a z J.O.
Xiężny Ostrogskiej N. JANA Trzeciego Sio-
stry, Rodzoney Prábaby Twoiey, bliżey zaś
biorąc Wnuki iey, J.O. LUBOMIRSKIEY
Mátki Twoiey, mąsz w rodzoney iey Siostrze
Ciotce Twoiey, spokrewniony więcej niż
Nayiaśniejszy Dom Neyburski, bo JOZEFA
N. Krolowey Polskiej Oycá, y KAROLA Ce-
sarzow. Gdybym tedy nie wspomniáć o za-
dawnionej Twoiey ieszcze z linii GIEDY-
MINA z rożnemi Tronami procz Polskich
konnexyi, gdybym nie wzmiankował N. ZY-
GMUNTA I. Corki Krolowey Szwedz-
kiej. WŁADYSŁAWA IV. Szwedz-
kiego oraz Krolá y obranego Moskiewskie-

go Cara, ZYGMUNTA KORYBUTA obró-
nego Czeskiego Krola. Tá jedna dwoiáko
do J. O. W. X. Mości przychodząca z Nay-
iásnieyszym Domem Saskim kolligacya, mo-
wić bezpiecznie káže, że álbo iuż masz wszyst-
kie, álbo w krotce mieć będziesz wszystkie
w konnexyi, więcey niż Europeyskie Trony,
á zátym, iák wiele nád zámiar krzywdy co
do godności, z tey którą J. O. W. X. Mość
czynisz satysfakcyą, profituje Oyczyzna, tylu
Państw Europeyskich do iedney skomparo-
wanych Polski proporcyą, pokazuje miarę.

Ma ieszcze y drugi profit z okázyi grzechu
tego Krolestwo Polskie. Pierwsze álbowiem
wieki, z tąd szánowane y szacowane były, że
ná ukazanie godności rodzaju ludzkiego, sa-
mym tylko náтуры právem doskonále swoje
rządzili passyę; dopiero z czasem rozmnożo-
ne występki formę sądu y káry ná świat wpro-
wodziły. Rok przeszły tak przyzwoitą skoń-
czony spokojnością, przykładne owe przypo-
mniał wieki, y dał płác pokazania światu, że
nie boiaźń obostrzoney káry y nierozumnym
pospolita stworzeniom, ále miłość cnoty grá-
nic Polskiey modestyi strzeże, Ma y trzeci
áwántaż przez ponowioną w Osobie Twoiey
J. O. Mości Xiąże MARSZAŁKU Koronny z
Wielkim Xięstwem Litewskim Unią, którą
Giedyminowey powinna Fámilii; Te tak swią-
tobliwe złączenie nierychłe przyniosły, po-
źnieysze ugruntowały wieki. Zaczął
to dzieło náprzód WŁADYSŁAW Pierwszy
JAGIEŁŁO, kontynuowało dwóch Wnukow
iego

iego JAN ALBERT, y ALEXANDER Kro-
lowie Polscy, Prawnik dopiero N. AUGUST
Pierwszy uczyniwszy dziedzictwu Xięstwa
Litewskiego zrzeczenie co z naywiększey
części dokończył. N. AUGUST Wtóry po-
stańowioną ná Elekcyi swoiey praw tych Ná-
rodow koekwacyą ná Koronacyi utwierdził.
N. AUGUST Trzeci tę Unią, koekwacyą Urzę-
dow dopełnił, kiedy iednemu z stárożytnych
Xiążąt Litewskich, Tobie J. O. Mości Xiąże
MARSZAŁKU, iuż ná ten czas Koronną má-
jącemu, W. X. Litt. konferował Łaskę

Z tych tedy przyczyn, y z tak sówitey zá ubli-
żoną przez rok sprawiedliwość nád miarę grze-
chu y co do honoru y co do krzywdy satysfa-
kcyi, kiedy w tobie znaleźć nikt nie może miey-
sca winy, my wszyscy szukać będziemy miey-
sca záslug y łaski. Y nie bierz sobie J. O. W.
X. Mość zá ceremonialne, álbo iáko tylko z
mieysca tego przyzwoite te oświadczenia ná-
sze, wszak w ręku mász próbę łatwo doświad-
czyć możesz, iák szczerze być prágniemy

J. O. W. X. Mości słudzy, y iáko
MARSZAŁKA ná teraz, y iáko
ORDYNATA ná ząwsze.

100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200

Biblioteka Jagiellońska

stdr0023852

